

SZEF
KANCELARII SEJMU

6115-WSR-173-120/12

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2012 r.

Pani
Henryka Bochniarz
Prezydent Polskiej Konfederacji
Pracodawców Prywatnych
Lewiatan

p. k. Wójcik

Szanowna Pani Prezydent

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję, w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235 z późn. zm.) – poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tadeusz Woźniak), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Lech Czapla
Lech Czapla

Solidarna Polska

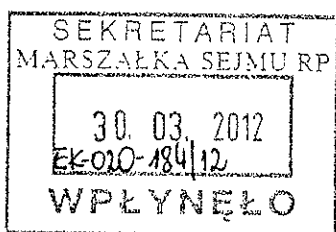
Warszawa, dnia 30 marca 2012 r.

Pani

Ewa Kopacz

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Pana posła Tadeusza Woźniaka.

Ustawa
z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy - Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1

W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 84 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Służbę w Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej pełnią funkcjonariusze pożarnictwa, zwani dalej strażakami.”

a. w ust. 3 wyrażenie „Lotniskowa służba ratowniczo-gaśnicza” zastępuje się wyrażeniem „Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza”;

b. w ust. 4 i 5 wyrażenie „lotniskowej służbie ratowniczo-gaśniczej” zastępuje się wyrażeniem „Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej”;

c. w ust. 5 i 6 słowo „Pracownicy” zastępuje się słowem „Strażacy”.

2) Po art.84 dodaje się art. 84¹ w brzmieniu:

„1. Strażak po 15 latach służby nabywa prawo do zaopatrzenia emerytalnego według zasad i na warunkach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r., Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217, Nr 249, poz. 1829, z 2007 r., Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 558, z 2008 r., Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r., Nr 18, poz. 97, nr 42, poz. 340, z 2010 r., Nr 47, poz. 278, Nr 182, poz. 1228, z 2011 r., Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015, Nr 171, poz. 1016.

2. Strażak, który stał się inwalidą, uprawniony jest do renty inwalidzkiej.
3. Członkowie rodzin po zmarłych strażakach są uprawnieni do renty rodzinnej.
4. Strażacy i członkowie ich rodzin mają prawo do świadczeń określonych w ust. 1–3, według zasad i na warunkach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Art. 2

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.²) w art. 15 dodaje się art. 1b w brzmieniu:

„1b) Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza.”

Art. 3

W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tj. Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 z późn. zm.³) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r., Nr 57, poz. 353).

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r., Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954, z 2005 r., Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757, Nr 130, poz. 1085, z 2006 r., Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r., Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409, Nr 220, poz. 1410, z 2009 r., Nr 24, poz. 145, Nr 95, poz. 786, z 2010 r., Nr 113, poz. 745, z 2011 r., Nr 205, poz. 1203.

2) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin - w razie śmierci żywiciela.”

3) W art. 3:

a. w ust. 1

- pkt. 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wysługa emerytalna – okresy służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub Służbie Więziennej, z wyjątkiem okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, a także okresy im równorzędne, łącznie z okresami, o których mowa w art. 14 i 16;”

b. ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Emerytem policyjnym jest funkcjonariusz zwolniony ze służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub w Służbie Więziennej, który ma ustalone prawo do emerytury policyjnej.”

c. ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rencistą policyjnym jest funkcjonariusz zwolniony ze służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu

Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub w Służbie Więziennej, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej.”

4) Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.”

5) W art. 13:

a. w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej i w Służbie Więziennej traktuje się:

1) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa;

1a) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Policji państwowej, Milicji Obywatelskiej, z wyjątkiem służby określonej w ust. 2;

1b) okresy służby w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.3)), na zasadach określonych w art. 15b, z wyjątkiem służby określonej w ust. 2;

- 2) służbę wojskową uwzględnianą przy ustalaniu prawa do emerytury wojskowej;
 - 3) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Służby Ochrony Kolei, jeżeli funkcjonariusz przeszedł bezpośrednio do służby w Milicji Obywatelskiej lub w Służbie Więziennej w terminie do dnia 1 kwietnia 1955 r.;
 - 4) okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych, w charakterze członka Korpusu Technicznego Pożarnictwa, a także funkcjonariusza pożarnictwa w terminie do dnia 31 stycznia 1992 r.
- 5) W art. 32:
- a. w ust. 1:
 - pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej oraz członków ich rodzin – organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;”
- 6) Art. 33a otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 12, emeryt ponownie został przyjęty do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub Służbie Więziennej albo został powołany do zawodowej służby wojskowej, wysokość emerytury zostaje ponownie ustalona w sposób określony w art. 33b i 33c.”
- 7) W art. 33b:
- a. ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego,

Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub Służbie Więziennej i pełnienia tej służby nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury, w sposób określony w art. 5 ust. 1.”

8) Art. 40a otrzymuje brzmienie:

„Prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej lub Służbie Więziennej albo powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej.”

9) W art. 42:

a. ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków nie wypłaca się za okres, za który funkcjonariusz otrzymał uposażenie lub świadczenie pieniężne przysługujące po zwolnieniu ze służby, określone odpowiednio w przepisach o uposażeniu funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej lub Służby Więziennej, chyba że emerytura lub renta inwalidzka byłaby korzystniejsza. W tym przypadku organ emerytalny potrąca z należnej emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków kwoty wypłacone z tytułu uposażenia lub świadczenia pieniężnego przysługującego po zwolnieniu ze służby.”

Art. 4

1. Do okresu służby określonego w art. 84¹ ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm.) dolicza się strażakowi Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej okres zatrudnienia na stanowisku strażaka w Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej do dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy Prawo lotnicze oraz innych ustaw z dnia 2012 r.
2. Okres zatrudnienia o którym mowa w ust. 1 traktuje się jako równorzędny ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej i w Służbie Więziennej.

Art. 5

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Aktualny stan stosunków społecznych odnoszący się do Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej.

Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza (dalej jako „LSR-G”) jest to wysoce wyspecjalizowana jednostka ochrony przeciwpożarowej gwarantująca bezpieczeństwo w obszarze oddziaływania portu lotniczego. Jest wyposażona w nowoczesne pojazdy i sprzęt ratowniczo-gaśniczy zgodnie ze standardami ICAO – Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego. Wysokiej klasy specjalistyczny sprzęt ratownictwa technicznego, medycznego oraz ekologicznego pozwala na zabezpieczenie wszystkich operacji lotniczych wykonywanych w obrębie portu lotniczego oraz umożliwia podejmowanie wszelkich działań niezbędnych do likwidacji zagrożeń dla życia i mienia na terenie administracyjnym lotniska i w jego rejonie operacyjnym.

W chwili obecnej struktury LSR-G są zorganizowane w następujących portach lotniczych w Polsce: Warszawa, Kraków, Katowice, Gdańsk, Wrocław, Poznań, Rzeszów, Łódź, Szczecin, Bydgoszcz oraz Zielona Góra.

Aktualny stan osobowy LSR-G prezentuje poniższa tabela:

Port lotniczy	Stan etatowy	Emeryci z PSP	Nie-emeryci	Mający przepracowane 15 lat (nie-emeryci)	Mający przepracowane 25 lat i 55 życia (nie-emeryci)	Uwagi
Warszawa-Okecie	122	35	87	77	1	
Kraków	56	15	41	21		
Katowice	50	3	47	14	1	
Gdańsk	45	15	30	13		
Wrocław	38	5	33	20		
Poznań	49	39	10	7		
Rzeszów	40	5	35	25	1	
Łódź	29	29	0	0	0	Emeryci plus dorabiający z PSP
Szczecin	33	4	29	15		
Bydgoszcz	31	13	18	7		
Zielona Góra	13	7	6	0		
Łącznie, bez Warszawy-Okecia	384	135	249			
Łącznie	506	170	336	199	3	

(źródło – opracowanie własne Stowarzyszenia Lotniskowych Służb Ratowniczo-Gaśniczych)

Jak wynika z powyższego opracowania, łączna liczba strażaków LSR-G to 506 osób, z czego 170 osób stanowią byli strażacy PSP, którzy nabyli prawo do emerytury zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tj. Dz. U. z 2009 r., nr 12, poz. 68 z późn. zm.), zaś 336 osób stanowią strażacy nie będący strażakami PSP, bez prawa do emerytury na podstawie art. 60 ust. 1 przedmiotowej ustawy. Spośród tych 336 osób, 199 osób ma przepracowane 15 lat w LSR-G.

II. Aktualny stan prawny odnoszący się do Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej.

Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza jest jednostką ochrony przeciwpożarowej, którą obowiązujące polskie ustawodawstwo zalicza do jednostek ratowniczych (art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. „Prawo lotnicze”, tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm. w zw. z art. 15 pkt. 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.).

Do głównych obowiązków strażaków LSR-G według ustawy o ochronie przeciwpożarowej, należy walka z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi zagrożeniami (art. 16a ust. 1). Strażacy LSR-G zajmują się w swojej codziennej pracy wszelkimi lądowaniami awaryjnymi samolotów o różnej skali zagrożenia statku powietrznego. Do obowiązków strażaków LSR-G należy udzielanie bezpośredniej pomocy medycznej lub wspieranie działania służb medycznych. Strażacy LSR-G podejmują również działania związane z potencjalnym zagrożeniem terrorystycznym, walkę z powodziami oraz podtopieniami.

Doprecyzowanie obowiązków strażaków LSR-G z uwagi na wysoki stopień specjalizacji tej grupy zawodowej nastąpiło w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 września 2005 r. w sprawie przygotowania lotnisk do sytuacji zagrożenia oraz lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych (Dz. U. Nr 197, poz. 1634 z późn. zm.). W § 4 przedmiotowego rozporządzenia, nałożono na zarządzającego lotniskiem, taki sposób zorganizowania LSR-G, aby możliwe było podjęcie przez LSR-G interwencji w sytuacjach zagrożenia. Do zagrożeń tych zalicza się w szczególności:

- 1) wystąpienie wypadku lotniczego w rejonie operacyjnym lotniska;
- 2) wystąpienie wypadku lotniczego poza rejonem operacyjnym lotniska;
- 3) uzasadnioną obawę zaistnienia wypadku lotniczego w rejonie operacyjnym lotniska;
- 4) sytuację, gdy statek powietrzny, który znalazł się w rejonie operacyjnym lotniska, uległ uszkodzeniu lub awarii technicznej.

W związku z powyższymi zagrożeniami na strażaków LSR-G nałożono szczególne

obowiązki dotyczące zachowania odpowiedniego czasu reakcji w sytuacji zagrożenia.

§ 5 przedmiotowego rozporządzenia wskazuje, iż Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza powinna:

1) osiągać czas reakcji wynoszący do trzech minut do każdego punktu drogi (dróg) startowej używanej do operacji lotniczych — na lotniskach naziemnych dla samolotów;

2) osiągać czas reakcji wynoszący do pięciu minut — na lotniskach naziemnych o małym natężeniu ruchu lotniczego kategorii 1 i 2 ochrony przeciwpożarowej lotnisk dla samolotów;

3) mieć możliwość natychmiastowego podjęcia interwencji lub przebywać w bezpośrednim sąsiedztwie lotniska podczas wykonywania operacji lotniczych — na lotniskach nawodnych dla samolotów i śmigłowców oraz na lotniskach dla śmigłowców na obiektach;

4) osiągać czas reakcji wynoszący do dwóch minut — na lotniskach naziemnych dla śmigłowców.

2. Czas reakcji jest mierzony od ogłoszenia alarmu dla lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej do pierwszej interwencji pojazdu lub pojazdów ratowniczo-gaśniczych, zapewniających podanie co najmniej 50 % wydatku środków gaśniczych określonych w tabelach nr 1—3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Podkreślenia również wymaga fakt, iż na strażaków LSR-G polski ustawodawca nałożył rygorystyczne obowiązki dotyczące stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Obowiązki te szczegółowo opisane są w powoływanym już rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 września 2005 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy na udział strażaków LSR-G w następujących szkoleniach, które muszą odbywać się przynajmniej raz na trzy lata (§ 18 rozporządzenia).

Są to mianowicie:

- a. szkolenie w zakresie ratownictwa lotniskowego, prowadzone w ośrodku szkolenia lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych,
- b. szkolenie w zakresie udzielania pomocy osobom poszkodowanym w warunkach pozaszpitalnych, według programu dla ratowników krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Warte jest podkreślenia, że szkolenia te kończą się egzaminem teoretycznym i praktycznym, obejmującym wszystkie tematy będące przedmiotem szkolenia (§ 21 rozporządzenia). Szkolenia te odbywają się za granicą – w ośrodkach zlokalizowanych w Wielkiej Brytanii lub Lipsku.

Oprócz wyżej wymienionych szkoleń, zarządzający lotniskiem organizuje, na terenie

jednostki lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, system bieżącego szkolenia doskonalącego pracowników lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej.

Zgodnie z § 23 ust. 2 rozporządzenia, bieżące szkolenie doskonalące obejmuje w szczególności:

- 1) operacyjne przygotowanie lotniska;
- 2) topografię lotniska i rejonu operacyjnego lotniska;
- 3) budowę statków powietrznych;
- 4) bezpieczeństwo osobiste personelu ratowniczo-gaśniczego;
- 5) systemy łączności, alarmowania, współdziałania i dowodzenia;
- 6) budowę i eksploatację sprzętu i pojazdów ratowniczo-gaśniczych;
- 7) środki gaśnicze i sposób ich zastosowania;
- 8) taktykę działań ratowniczych, również w przypadku materiałów niebezpiecznych;
- 9) udzielanie pomocy osobom poszkodowanym w warunkach pozaszpitalnych;
- 10) współdziałania służb podległych zarządzającemu lotniskiem oraz służb i podmiotów zewnętrznych w trakcie działań ratowniczych w rejonie operacyjnym lotniska i poza nim.

Podkreślić również należy, że wszystkie wyżej opisane szkolenia powinny być prowadzone ze szczególnym uwzględnieniem czynnika ludzkiego (§ 23a rozporządzenia).

III. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy.

Strażacy LSR-G nabywają prawo do emerytury na zasadach ogólnych określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), a więc dopiero po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co do zasady 60 lat dla kobiet oraz 65 lat dla mężczyzn.

Tymczasem strażacy Państwowej Straży Pożarnej (dalej jako strażacy PSP) nabywają prawo do zaopatrzenia emerytalnego po 15 latach służby według zasad i na warunkach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej - tj. Dz. U. z 2009 r., nr 12, poz. 68 z późn. zm.).

Takie zróżnicowanie warunków do uzyskania prawa do zaopatrzenia emerytalnego przez obie grupy zawodowe jest nieuzasadnione, krzywdzące dla strażaków LSR-G oraz

bezpośrednio przyczynia się do powstania potencjalnego zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego na obszarze portu lotniczego.

Podkreślić należy, iż obie grupy zawodowe mają zapisany ustawowo obowiązek walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi miejscowymi zagrożeniami (art. 1 ustawy o PSP oraz art. 16a ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej). Jednakże polski ustawodawca nałożył na strażaków LSR-G znacznie szerszy zakres obowiązków, które zostały wyżej zaprezentowane, w porównaniu ze strażakami PSP. Jednocześnie nie przyznał strażakom LSR-G prawa do uzyskania zaopatrzenia emerytalnego po 15 latach służby.

Stopień narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia oraz obciążenie psychiczne i fizyczne związane z wykonywaniem zawodu strażaka LSR-G, jest takie samo jak w służbie w PSP. Trzeba mieć na uwadze, iż strażacy LSR-G mają za zadanie ochronę statków powietrznych pochodzących z różnych krajów oraz obywateli wszystkich państw. Strażacy LSR-G jako pierwsi mają do czynienia ze światowymi pandemiemi, np. wąglik, ptasia grypa itp. Niejednokrotnie udzielają pomocy chorym, wcześniej nie zdiagnozowanym, np. nosicielom wirusa HIV. Zajmują się również zabezpieczeniem tankowania, podczas tłoczenia paliwa do samolotu. Warte podkreślenia jest, że paliwo takie jest przetłaczane pod ciśnieniem między dwoma zbiornikami samochodu i samolotu. W przypadku rozszczelnienia może dojść do zapłonu paliwa. Istnieje prawdopodobieństwo gwałtownego pożaru, który bez natychmiastowej interwencji może objąć cały kadłub, nim pasażerowie zdążą się ewakuować z pokładu. Zabezpieczenie polega na utrzymaniu pełnej gotowości bojowej. Strażacy LSR-G mają uzbrojone systemy gaśnicze, obserwują proces tankowania, mają łączność, aby wezwać wsparcie. Nie może więc ulegać żadnej wątpliwości, iż wykonywanie zawodu strażaka LSR-G wiąże się z bardzo dużym obciążeniem psychicznym i fizycznym.

Poza tym podkreślić też należy, że na strażaków LSR-G nałożono permanentny obowiązek cyklicznego odbywania specjalistycznych szkoleń, kończących się egzaminem, który nie dotyczy strażaków PSP.

Powyższy wywód wskazuje bardzo wyraźnie, iż nieprzyznanie przez polskiego ustawodawcę strażakom LSR-G prawa do zaopatrzenia emerytalnego na takich samych zasadach jak strażakom PSP stanowi o dyskryminacji strażaków LSR-G w tym zakresie. W konsekwencji dochodzi do naruszenia zasady równości oraz zakazu dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny, określonych w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

W wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 listopada 2008 r. (sygn. akt P 47/07) stwierdzono w sposób następujący: „W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego utrwalony

jest pogląd, że także w sferze prawa do zabezpieczenia społecznego art. 32 ust. 1 Konstytucji jest źródłem zasady równości wobec prawa, rozumianej jako nakaz, aby wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych), charakteryzujących się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu, były traktowane równo – bez dyskryminowania i faworyzowania. Ewentualne wyjątki od tej zasady winny odpowiadać następującym wymaganiom:

- muszą mieć charakter relewantny, tzn. pozostawać w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma oraz służyć realizacji tego celu i treści;

- muszą być proporcjonalne, tzn. waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji adresatów normy, musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania podmiotów podobnych;

- muszą pozostawać w związku z innymi wartościami, zasadami czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych.”

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż w świetle obowiązującego ustawodawstwa nie istnieje żadne uzasadnienie prawne zróżnicowania sytuacji prawnej strażaków LSR-G w porównaniu ze strażakami PSP w zakresie nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 września 2005 r., (sygn. akt P 17/04) w rozpatrując uprawnienia nauczycieli do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 88 ust. 1 Karty stwierdził, że decydującym kryterium jest rodzaj wykonywanej pracy, a nie formalny status poszczególnych typów placówek oświatowych.

Trybunał Konstytucyjny wyraźnie podkreślił, że „w systemie powszechnych ubezpieczeń emerytalnych, wykluczona powinna być możliwość faworyzowania pracowników tzw. sfery publicznej, o ile państwo nie poniosłoby bezpośrednio wszystkich obciążeń z tym związanych i nie odbywałoby się to na określonych warunkach. Faworyzowanie grup byłych pracowników (ubezpieczonych), w ramach powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych i nabywanie przez nich emerytur na korzystniejszych zasadach, oznaczałoby, bowiem, że emerytury takie byłyby finansowane przez wszystkich ubezpieczonych, również przez tych, którzy byłiby relatywnie przez wszystkich ubezpieczonych, również przez tych, którzy byłiby relatywnie defaworyzowani. Dlatego jeśli państwo decyduje się na poddanie pewnej grupy zawodowej zatrudnionej w szeroko pojmowanych instytucjach publicznych powszechnemu systemowi emerytalnemu, to przywileje dla takich grup muszą być uzasadnione ich szczególną rolą społeczną i charakterem pracy, ale nie mogą wynikać z samego faktu zatrudnienia w takich instytucjach”.

Oczywistym jest, że grupy zawodowe strażaków LSR-G i strażaków PSP mają zapisane w ustawach regulujących ich statut zawodowy obowiązek walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi miejscowymi zagrożeniami. Obie grupy zawodowe są też jednakowo narażone na niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia. Pomimo tego, polski ustawodawca przyznał strażakom PSP znacznie więcej uprawnień, w tym prawo do zaopatrzenia emerytalnego po 15 latach służby.

W rezultacie zróżnicowanie warunków do nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego w odniesieniu do strażaków LSR-G, powoduje, że to zróżnicowanie prawne nabiera charakteru dyskryminacji i jest sprzeczne z art. 32 ust. 2 Konstytucji.

Stwierdzić należy, iż jedynym kryterium decydującym o przyznaniu prawa do emerytury na jednakowych zasadach określonych ustawowo, powinien być rodzaj wykonywanej pracy. Jeżeli praca wykonywana przez obie grupy zawodowe strażaków LSR-G i PSP jest tożsama, to i warunki nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego powinny być takie same (vide cytowany wyżej wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 września 2005 r.).

Celem projektowanej ustawy jest więc zniwelowanie istniejącej nierówności w zakresie nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego przez strażaków LSR-G w porównaniu z sytuacją prawną w tym zakresie strażaków PSP oraz wyeliminowanie istniejącej dyskryminacji strażaków LSR-G. Obowiązujące ustawodawstwo jest pod tym względem oczywiście sprzeczne z art. 32 ust. 2 Konstytucji, a także z aktami prawa międzynarodowego ratyfikowanymi przez Rzeczpospolitą Polską: art. 14 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przyjętej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r., nr 61, poz. 284) oraz art. 1 ust. 3 Konwencji nr 111 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1961 r., nr 42, poz. 218). Projektowana ustawa ma również na celu zwiększenie ogólnego poziomu bezpieczeństwa powszechnego na terenie portu lotniczego.

IV. Omówienie projektowanych zmian.

1. Proponowane zmiany w art. 84 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm.) wynikają ze szczególnej roli i znaczenia zawodu strażaka Lotniskowych Służb Ratowniczo-Gaśniczych. W obecnym stanie prawnym strażacy LSR-G są pracownikami zatrudnionymi na podstawie umowy o pracę. Mając na względzie bezsporny fakt, iż praca wykonywana przez strażaków LSR-G nie różni się od pracy strażaków PSP pod względem wykonywanych obowiązków oraz stopnia narażenia na

niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia przez osoby wykonujące zawód strażaka, konieczne staje się docenienie osób wykonujących zawód strażaka w LSR-G. Z obecnie obowiązującej regulacji nie wynika, aby w LSR-G zatrudnieni byli strażacy. Istotne jest również, iż zmiana ta jest zgodna z art. 16a ust. 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.), który wskazuje, iż w jednostkach ochrony przeciwpożarowej są zatrudnieni strażacy. Zaproponowane w przedmiotowej nowelizacji zmiany w ustawie spowodowały, że niezbędna okazała się zmiana polegająca na zaliczeniu strażaków LSR-G do funkcjonariuszy pożarnictwa. Ma to również na celu zrównanie pod względem prawnym grup zawodowych strażaków LSR-G i strażaków PSP. Konieczne stała się też zmiana pisowni dotycząca nazwy przedmiotowej formacji zawodowej – „Lotniskowa Służba Ratowniczo-Gaśnicza”. W związku z tym, iż jest to nazwa własna, jej pisownia powinna następować w całości przy użyciu dużych liter. Zaznaczyć należy, iż proponowane zmiany nie zmieniają podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy strażaków LSR-G, którym w dalszym ciągu pozostaje umowa o pracę.

2. Kolejna zmiana związana jest z dodaniem do ustawy Prawo lotnicze art. 84¹. Przepis ten w swojej treści nawiązuje do art. 60 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tj. Dz. U. z 2009 r., nr 12, poz. 68 z późn. zm.). Dokonana powyżej analiza istniejącego stanu prawnego wyraźnie pokazała, iż strażacy LSR-G w zakresie nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego są dyskryminowani w porównaniu ze strażakami PSP. Istniejący stan rzeczy powoduje rażące naruszenie art. 32 ust. 2 Konstytucji, art. 14 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przyjętej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r., nr 61, poz. 284), a także naruszenie równego traktowania w dziedzinie zatrudnienia w rozumieniu art. 1 ust. 3 Konwencji nr 111 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu przyjętą w Genewie dnia 25 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1961 r., nr 42, poz. 218). Proponowana zmiana zmierza więc po pierwsze do zrównania prawa do nabywania zaopatrzenia emerytalnego przez strażaków LSR-G ze strażakami PSP, a po drugie do zapewnienia zgodności obowiązującego ustawodawstwa z Konstytucją oraz wskazanymi wyżej aktami prawa międzynarodowego ratyfikowanymi przez Rzeczpospolitą Polską.

3. Proponowana zmiana w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej jest konsekwencją zaproponowanych wyżej zmian w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm.). De lege lata LSR-G zaliczana jest do innych jednostek ratowniczych (art. 15 pkt. 8 ustawy o ochronie przeciwpożarowej). Szczególna rola i znaczenie Lotniskowej Służby Ratowniczo-

Gańniczej oraz tożsamość obowiązków służbowych LSR-G i PSP wymaga, aby ta formacja zawodowa została wyodrębniona spośród innych jednostek ochrony przeciwpożarowej.

4. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tj. Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) zaproponowano szereg zmian. Wszystkie projektowane zmiany w przedmiotowej ustawie mają na celu zrównanie sytuacji prawnej strażaków LSR-G ze strażakami PSP w zakresie nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego. Innymi słowy mówiąc, zgodnie z projektowanymi zmianami strażacy LSR-G nabywają prawo do zaopatrzenia emerytalnego na takich samych zasadach jak strażacy PSP. Projektowane zmiany w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. polegają więc na przyznaniu strażakom LSR-G tych samych praw jakie de lege lata przysługują strażakom PSP na podstawie przedmiotowej ustawy.

5. Art. 4 projektowanej ustawy ma na celu zniwelowanie istniejącej de lege lata nierówności w zakresie nabywania prawa do zaopatrzenia emerytalnego wśród strażaków LSR-G i strażaków PSP. Jeżeli wykonywane zadania służbowe przez obie grupy zawodowe są tożsame, z jednakowym stopniem narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia, konieczne staje się w takiej sytuacji zaliczenie okresu zatrudnienia w LSR-G do okresu służby wymaganego do nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego przez strażaka LSR-G na zasadach określonych w projektowanym art. 84¹ ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze. Wskazując na podstawy prawne zatrudnienia, odwołać należy się do art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tj. Dz. U. z 1998 r., Nr 21, poz. 94 z późn. zm.). Chodzi więc tu o stosunek pracy nawiązany na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż osoba zatrudniona na stanowisku strażaka w LSR-G musi spełniać wymogi określone w art. 16a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

V. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Zagadnienia prawne dotyczące nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego strażaków LSR-G nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

Zwrócić należy natomiast uwagę na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1108/2009 z dnia 21 października 2009 r. (Dz. U. UE, L 309/51) zmieniające rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb

żeglugi powietrznej oraz uchylające dyrektywę 2006/23/WE. W załączniku Va do przedmiotowego rozporządzenia, odnoszącym się do zasadniczych wymagań dotyczących lotnisk w pkt B ust. 1 pkt. j stwierdza się, że operator lotniska zapewnia właściwe funkcjonowanie lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych. Służby te odpowiednio szybko reagują na zdarzenie lub wypadek i posiadają sprzęt, materiały gaśnicze i odpowiednią liczbę pracowników.

Oczywistym jest fakt, że strażacy LSR-G mający ukończone 50 rok życia mogą mieć problemy ze spełnieniem surowych norm wymaganych przez polskie ustawodawstwo (vide rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 września 2005 r. w sprawie przygotowania lotnisk do sytuacji zagrożenia oraz lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych). Oznacza to w konsekwencji niemożność wypełnienia obowiązku odpowiednio szybkiej reakcji na zdarzenie lub wypadek, o którym mowa w załączniku Va do cytowanego powyżej rozporządzenia (WE) nr 1108/2009. Innymi słowy mówiąc dopuszczenie do wykonywania zawodu strażaka LSR-G po 50 roku życia, bezpośrednio przedkłada się na zagrożenie dla życia i zdrowia pasażerów oraz ma wpływ na stopień bezpieczeństwa infrastruktury lotniska. Nie jest wykluczone istnienie niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia strażaka LSR-G, który może fizycznie nie sprostać surowym wymaganiom koniecznym do spełnienia w czasie akcji ratowniczej. W pracy strażaka LSR-G konieczne jest natychmiastowe podejmowanie decyzji oraz dokonanie oceny istniejącego zagrożenia. Osoby po 50 roku życia mogą mieć problemy ze sprostaniem surowym wymaganiom potrzebnym do prawidłowego wykonywania zawodu strażaka LSR-G.

Przedmiotowa nowelizacja z powyższych względów jest więc zgodna ze wskazaniami zawartymi w załączniku Va do przedmiotowego rozporządzenia (WE) nr 1108/2009.

VI. Ocena przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych projektowanej ustawy:

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowany akt prawny dotyczy przede wszystkim strażaków zatrudnionych obecnie w Lotniskowej Służbie Ratowniczo-Gaśniczej, którym nie przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego na zasadach określonych w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tj. Dz. U. z 2009 r., nr 12, poz. 68 z późn. zm.), w łącznej liczbie 336 osób. Odnosi się również do strażaków LSR-G będących emerytami PSP, ponieważ wejście w życie projektowanego aktu spowoduje zawieszenie prawa do emerytury nabytej przez 170 strażaków PSP na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, którzy jednocześnie są zatrudnieni w LSR-G (vide projektowany art. 40a ustawy

z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej oraz ich rodzin).

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projektowany akt prawny został opracowany z inicjatywy Stowarzyszenia Lotniskowych Służb Ratowniczo-Gaśniczych i był z tym Stowarzyszeniem konsultowany. Przedmiotowy projekt będzie również konsultowany z organizacjami zrzeszającymi strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz z Zarządem Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na:

a. sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego,

Od momentu wejścia w życie projektowanej ustawy, strażacy LSR-G nabędą prawo do zaopatrzenia emerytalnego po 15 latach służby. W chwili obecnej prawo to przysługiwałoby 199 osobom, mającym wymagany okres służby, zgodnie z projektowanym art. 84¹ ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tj. Dz. U. z 2006 r., Nr 100, poz. 696 z późn. zm.). Przyjmując, iż średnia wysokość emerytury będzie wahać się w granicach od 1500 zł do 2000 zł, wydatki z budżetu państwa wyniosłyby rocznie od 6 558 000 zł do 8 784 000 zł (mając na względzie 366 czynnych zawodowo strażaków LSR-G). W chwili obecnej uprawnionych osób do prawa do zaopatrzenia emerytalnego jest 199. W takiej sytuacji roczne wydatki budżetu państwa kształtują się od 3 582 000 zł do 4 776 000 zł, przyjmując średnią emeryturę w granicach 1500 zł do 2000 zł.

b. rynek pracy,

Wejście w życie projektowanej ustawy może spowodować skorzystanie przez część strażaków LSR-G z nabytego prawa do emerytury. W rezultacie spowoduje to zwolnienie części etatów i jednocześnie konieczność zatrudnienia nowych strażaków. Może przyczynić się również do wzrostu zatrudnienia wśród osób spełniających kwalifikacje do wykonywania zawodu strażaka LSR-G.

Zwrócić również należy uwagę, iż z chwilą wejścia w życie projektowanej ustawy dojdzie do zawieszenia prawa do emerytury nabytej przez 170 strażaków PSP na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, którzy jednocześnie są zatrudnieni

w LSR-G (vide projektowany art. 40a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej i Służby Więziennej oraz ich rodzin). Może to w konsekwencji spowodować, iż część emerytów z PSP zrezygnuje z pracy w LSR-G, powodując tym samym zwolnienie etatów dla nowych strażaków i wzrost zatrudnienia wśród osób spełniających kwalifikacje do wykonywania zawodu strażaka LSR-G. Dojdzie więc do zniwelowania istniejącego zjawiska polegającego na pobieraniu emerytury przez strażaków PSP i jednoczesnym zatrudnieniu w LSR-G. Strażacy LSR-G w obecnym stanie prawnym nie mają możliwości podjęcia jednoczesnego zatrudnienia w PSP.

c. konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,

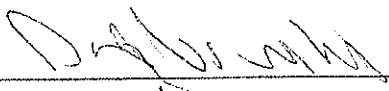
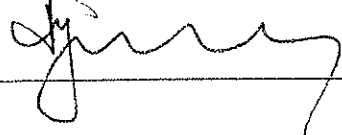

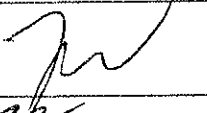
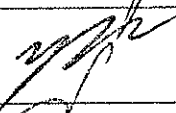

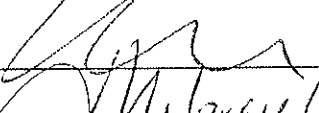
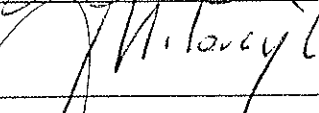

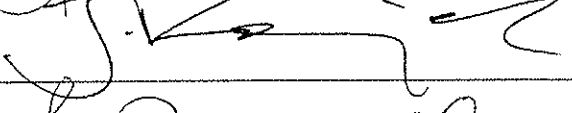

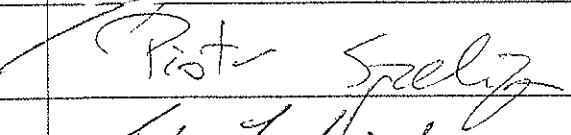
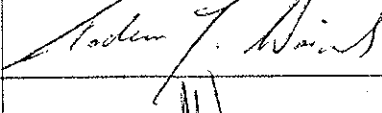

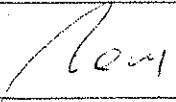
Wejście w życie projektowanej ustawy może spowodować wzrost inwestycji w postaci nowych baz lotniczych, magazynów cargo czy też zwiększenie liczby operacji lotniczych. Wzrost ten będzie związany ze zwiększonym ogólnym poziomem bezpieczeństwa z uwagi na projektowane zmiany. Przyznanie prawa do zaopatrzenia emerytalnego strażakom LSR-G po 15 latach służby spowoduje, że służbę w tej formacji zawodowej będą odbywać przede wszystkim osoby młode i dobrze wyszkolone, co przedłoży się bezpośrednio na znaczące zwiększenie ogólnego poziomu bezpieczeństwa na obszarze portu lotniczego.

d. sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Zmiany proponowane w przedmiotowej ustawie mają przede wszystkim na celu zwiększenie ogólnego poziomu bezpieczeństwa powszechnego na terenie portu lotniczego. W efekcie zmiany te spowodują wzrost inwestycji gospodarczych w regiony Polski, gdzie znajdują się porty lotnicze. Nastąpi też wzrost częstotliwości korzystania z usług lotniczych.

Lista posłów Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska

popierają ją projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo lotnicze
 i niektórych innych

Lp.	Nazwisko i Imię	Podpis
1.	Bogucki Jacek	
2.	Dąbrowski Andrzej	
3.	Dera Andrzej	
4.	Dorn Ludwik	
5.	Golba Mieczysław	
6.	Jaki Patryk	
7.	Jędrysek Mariusz Orion	
8.	Kempa Beata	
9.	Kownacki Bartosz	
10.	Mularczyk Arkadiusz	
11.	Rębek Jerzy	
12.	Rojek Józef	
13.	Romanek Andrzej	
14.	Siarka Edward	
15.	Szeliga Piotr	
16.	Woźniak Tadeusz	
17.	Wróbel Marzena Dorota	
18.	Ziobro Jan	
19.	Ziobro Kazimierz	
20.	Żaczek Jarosław	

ustawa

